

Władysław Moroń
Kotsisa 42/4
51-638 Wrocław
e-mail: wwmor@onet.pl

Wrocław, 19.10.2009

Pan Wojciech Hałka
Dyrektor Instytutu Łączności

Pan prof. Andrzej Zieliński
Przewodniczący Rady Naukowej

Szanowni Panowie,

Dziękuję za zaproszenie na uroczystość 75-lecia Instytutu Łączności, ale okoliczności sprawiają, że nie będę mógł być na niej obecny.

Tak się złożyło, że całe moje życie zawodowe, z niewielkimi przerwami, było związane na dobre i na złe z tym Instytutem aż do emerytury w 2001 roku. Wspominam czas swojej pracy w IŁ, w Oddziale Wrocławskim bardzo dobrze. Tworzyliśmy moim, zdaniem dobry zespół, na europejskim poziomie. Sprzyjała temu atmosfera w zespole i tematyka (anten, kompatybilność elektromagnetyczna, a w późniejszym okresie też gospodarka widmem częstotliwości radiowych), rozwijana początkowo pod kierownictwem kol. Stanisława Siczka, potem prof. Ryszarda Strużaka i następnie kol. Włodzimierza Stawskiego.

Sądzę, że cztery osiągnięcia Oddziału warte są obecnie podkreślenia. Po pierwsze Oddział projektował, konstruował i instalował anteny nadawcze dużej mocy krótkofalowe, UKF FM i TV, opracowywał metody ich pomiaru i analizy oraz współpracował z zakładem produkcyjnym. Po drugie Oddział przez szereg lat aktywnie współpracował z przemysłem produkującym aparaturę pomiarową w zakresie EMC (zgodną z normami międzynarodowymi) oraz z przemysłem produkującym tzw. elementy przeciwwzakłóceniami (specjalne kondensatory, dławiki i filtry). Aparatura ta stanowiła podstawowe wyposażenie laboratoriów w Polsce i była eksportowana do wielu krajów. Po trzecie Oddział stworzył konferencję „International Wrocław Symposium and Exhibition on Electromagnetic Compatibility”, które stała się jedną z najpoważniejszych imprez światowych w dziedzinie, a następnie był jej faktycznym organizatorem od 1976 do 2000 roku.

Po czwarte pracownicy Oddziału wnieśli istotny wkład do pierwszej w Polsce i jednej z pierwszych na świecie książki dotyczącej kompatybilności elektromagnetycznej¹. Książka ta w 1982 roku ukazała się w języku angielskim² i zebrała bardzo pozytywne recenzje.

Za jedno z bardzo istotnych osiągnięć w późniejszym okresie uważam stworzenie w kraju (w kierowanym przeze mnie Zakładzie Kompatybilności Elektromagnetycznej) podstaw nowoczesnego zarządzania widmem częstotliwości radiowych, które zostało wdrożone przez Państwową Agencję Radiokomunikacyjną.

W 75-lecie chciałbym naszym młodszym kolegom i następcom życzyć owocnej pracy na potrzeby administracji rządowej, której taka instytucja ekspercka jest niezbędna. Z kolei Instytutowi, jako instytucji i jego kierownictwu chciałbym życzyć, aby ta administracja wreszcie zrozumiała, że Instytut jest jej naprawdę niezbędny.

Sytuacja, w której IŁ, uznany za instytut państwowy, musi walczyć o drobne zlecenia na rynku, aby móc się utrzymać, jest dla mnie – i sądzę, że nie tylko dla mnie – nieporozumieniem.

Warto przypomnieć, że w naprawdę liberalnym kraju, jakim są USA, istnieje Institute for Telecommunication Sciences (www.its.blrdoc.gov) pracujący dla administracji rządowej i ma on co robić

Daje to do myślenia.

Z poważaniem

W. Moroń

¹ **Kompatybilność elektromagnetyczna w radiotechnice**, praca zbiorowa pod redakcją prof. Wilhelma Rotkiewicza, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 1978.

² **Electromagnetic Compatibility in Radio Engineering**, Edited by Wilhelm Rotkiewicz (Institute of Radioelectronics, Warsaw Technical University), Elsevier Scientific Publishing Co (Amsterdam – Oxford – New York), Wydawnictwa Komunikacji i Łączności (Warszawa), 1982.